

Guldfommenhed, og som der i selve Kunstens Interesse ikke er Anledning til at bortfjerne, er navnlig den, at dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, jo foreløbig kun er bestemt til at gjælde for en ganske kort Tid, for 3 Aar.

Spørgsmaalet angaaende Ballettens Afstafselse er her først nu blevet bragt paa Bane; men det er dog udenfor al Tvivl, at det behøver en mere udtømmende og fuldstændigere Debat, end den, der kan finde Sted herinde. Der behøves en Døftelse af Kunstforstandige overhovedet og af Publicum om, hvorvidt det er rigtigt at beholde denne Kunstart ved Theatret eller ikke. Naar Loven kommer ud, vil den Debat, der her er bleven reist, kunne faae Leilighed til at forfølge denne Gjenstand videre, og først da kan man egentlig skjønne, at der i denne Henseende kan tages nogen moden Beslutning, en Beslutning, som man ikke senere fra det Standpunkt, hvorfra denne Sag i det Hele maa bedømmes, skulde behøve at fortryde; thi har det kostet mange Aars Anstrængelser og Statsoffre at skabe en Kunstart som den omhandlede, skal man dog være en lille Smule betænkelig ved saa hurtig at bortfjerne den igjen. Det er ikke altid saa let at tilveiebringe, hvad man engang har nedlagt.

Madvig: Saavidt jeg kan mærke, er Interessen for Hovedkampen ved de Paragrapher, som nu ere under Forhandling, temmelig nær ved at uddøe, og da jeg ikke har ifinde at deeltage i denne Hovedsagtning for eller imod Balletten, idet jeg antager, at Alt hvad der derom kan siges her paa Rigsdagen, omtrent er sagt, saa kan jeg kun vente meget ringe Opmærksomhed for det, jeg har at sige om det lille Ændringsforslag, der er stillet til en af de under Forhandling værende Paragrapher, nemlig mit Ændringsforslag under Lit. c. Jeg kan imidlertid, idet jeg tager Ordet om dette Ændringsforslag, ikke undlade at tilføie et Par Bemærkninger, — hvilke jeg dog skal gjøre saa korte som muligt — i Anledning af nogle af den ærede Rigsdagsmand for Præstis Amts 2den Valgkreds (Schack) sidste Gang, da denne Sag var under Forhandling, fremsførte Ættringer om hele Loven. Da jeg i en anden Stilling har forelagt Lovudkastet, troer jeg at være baade berettiget og

forpligtet til i Anledning af hine Ættringer at sige et Par Ord. At denne Lov overhovedet efter sin Vætsffenhed maa være — jeg kunde næsten sige — besværlig for Rigsdagen at behandle, fordi den angaaer Gjenstande, hvis Behandling synes at ligge fjernt fra den Form, som Forhandlingerne ellers her have havt, vil jeg gjerne indrømme, men jeg troer ikke, at der har været nogen Mulighed for Cultusministeriet til at undgaae dette. Det var en udtrykkelig Beslutning af dette Thing, at det ønskede en saadan Lov forelagt, og denne Beslutning kan ikke siges at være fremkommen, fordi Ministeriet tidligere havde ledet Rigsdagen ind paa smaalige Forhandlinger om Theatret; thi Ministeriet har ikke gjort Andet end ved den første Finantslov at forelægge et detailleret Budget over Theatret, hvoraf Forvedresultatet var optaget i det almindelige Budget; det var Rigsdagen selv, som gik ind paa at forhandle i det Enkelte, og jeg troer overhovedet ikke, at det efter den Stemning, der dengang herskede, vilde være muligt for Ministeriet at opnaae det Tilskud, der maatte opnaaes og blev opnaaet for Theatret, uden ved at forelægge Sagen i dens hele Detail. Saaledes var det altsaa nødvendigt at forelægge en Lov, og til at udarbejde den bleve de bedste Kræfter, som Ministeriet havde til sin Raadighed, eller kunde formaae dertil, i den Anledning satte i Virksomhed. Jeg tilføier det Sidste, fordi Ministeriet virkelig havde ønsket, at der i den Commission, som først har udarbejdet Udkastet til denne Lov, havde været endnu et Element med, som vilde have arbejdet med stor Dygtighed, men som det ikke var muligt at formaae til at indtræde deri, og som man ikke kunde tvinge derind. Naar man har troet at kunne komme meget simplere over Sagen og undgaae adskillige af de her stedfundne Discussioner, hvis man havde indskrænket Loven til nogle faa Paragrapher, og navnlig indskrænket sig til at fastsætte Gagecontourne og Sligt, saa troer jeg, at Loven, naar man betragter den, i Virkeligheden egentlig ikke vil findes at indeholde Mere, end saadanne Bestemmelser for de dertil hørende finantsielle Forhold i Forbindelse med Overgangsbestemmelser, ved Hjælp af hvilke